

พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนเขตจังหวัดพิจิตร

The Election Behavior of People in Phichit Province

สุภัทธีชัย ขุนสิงห์สกุล^{1*} และ พชรดนัย วัชรธนพัฒน์ธาดา²

Supattanee Kunsingsakun^{1*} and Pacharadanai Watcharathanapattada²

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

²มหาวิทยาลัยพิษณุโลก (ส่วนอินโดจีน) ต.สมอแข อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000

¹Phetchabun Rajabhat University. 83 M .11 Sadeng Sub-district Muang District Phetchabun 67000

²Phitsanulok University. Samo Khae Sub-district Muang District Phitsanulok 65000.

E-mail: Nine9dd@gmail.com. 0819623327

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนเขตจังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร 2.) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร และ 3.) ศึกษาข้อเสนอแนะต่อระบบการเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมาะสมในอนาคต ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการใช้แบบสอบถาม ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12 อำเภอ จำนวน 400 ราย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) โดยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interviews) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง นักวิชาการด้านการเมืองการปกครอง กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนแต่ละกลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 3 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาสรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เมื่อท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งท่านคิดว่าเป็นความรับผิดชอบในหน้าที่ของพลเมืองไทย ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งในเขตของท่านอยู่เสมอ สำหรับการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนพบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนการศึกษา อาชีพ รายได้ ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร และระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาข้อเสนอแนะ สามารถสรุปได้ดังนี้คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีช่องทางในการกระจายข่าวสารแก่ประชาชนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการปกครองให้มีความทั่วถึงและมีความสม่ำเสมอมากที่สุด รองลงมาคือควรยกเลิกบทลงโทษในกรณีไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ควรจะมีมาตรการในการควบคุมหวัคະແນในพฤติกรรมที่ชักชวนให้ไปลงคะแนนมากเกินไป และความสามารถและผลงานของกลุ่มและผู้สมัครเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเลือกตั้ง,ประชาชน

Abstract

Research Election behavior of people in Phichit province The objectives of this study were 1.) To study the election behavior of the people in Phichit province. 2.) Compare the election behavior of the people in Phichit province; and 3.) To study the recommendations of the local government organization in the future. Quantitative data by using questionnaire Qualitative data from key informants, in-depth interviews, are government officials involved in the election. Academic Politics Community leaders Public sector representatives. Three groups were interviewed using self-generated interviews as a tool to collect data. The results are summarized as follows.

The results showed that: The overall picture was very high ($\bar{X} = 3.85$). When you go to vote, you are responsible for the duties of Thai citizens. The lowest mean score was Always keep up to date with your local election information. For comparison, public election behavior. It was found that people with different age, gender, and status did not differ in their education, occupation, income, personal relationship with the applicant. There was a statistically significant difference at .05 level in the community.

Study Suggestions Can be summarized as follows. Local governments should have the means to disseminate information to the public about elections and governance to the fullest and most consistent. Secondly, the penalty should be repealed in case of non-election. There should be measures to control the canvassing behavior that persuades them to vote too. The ability and performance of the group and the candidate is a key factor in the selection of candidates.

Keywords: election behavior, People

1. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2560 ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการปกครองที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยผ่านสภาผู้แทนราษฎรในฐานะตัวแทน (Representative Emocracy) และหัวใจของระบอบประชาธิปไตยคือการเลือกตั้ง หัวใจของการเลือกตั้งคือการมีพรรคการเมือง อีกทั้งพรรคการเมืองยังเป็นตัวกลางในการเชื่อมประสานระหว่างประชาชนให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองและมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างรอบด้าน โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการทางการเมืองกลไกในการคัดสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชน การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อบรรลุเป้าหมาย (Achievement Factors) ในทางการเมืองเพื่อจัดตั้งรัฐบาล

เพื่อเข้ามาบริหารประเทศ รวมทั้งต้องพร้อมกับการเป็นฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหากแพ้การเลือกตั้ง (พัฒนาเรื่องใจดี, 2553:16)

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2489 ถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญประชาธิปไตยฉบับแรกของประเทศไทยที่กำหนดสาระสำคัญให้ประชาชนมีเสรีภาพร่วมกันดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและมีการตั้งพรรคการเมืองเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ถึงแม้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2489 ได้มีการรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการจัดตั้งพรรคการเมือง แต่ในช่วงเวลาดังกล่าวก็ไม่ได้มีการตรากฎหมายพรรคการเมืองขึ้นเพื่อสอดคล้องรองรับการจัดตั้งพรรคการเมืองแต่อย่างใด จนต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2498 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองฉบับแรกของไทย แต่อย่างไรก็ตามก็มีบางช่วงของรัฐธรรมนูญไทยในแต่ละฉบับ

ที่เกิดจากการรัฐประหารของผู้มีอำนาจมีการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพการจัดตั้งพรรคการเมืองของประเทศไทย ทำให้การพัฒนาการประชาธิปไตยผ่านระบบพรรคการเมืองหยุดชะงักลง เมื่อวิเคราะห์ลักษณะบทบาทและพฤติกรรมของพรรคการเมืองไทยเริ่มต้นตั้งอยู่บนพื้นฐานในระบบอุปถัมภ์หรือเป็นระบบพรรคเด่น พรรคเดียว (One Dominant Party) โดยที่ผู้มีอำนาจทางการเมืองนิยมตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเพื่อเป็นพื้นฐานอำนาจทางการเมืองของตนมิได้แสดงบทบาทในการเป็นตัวแทนของประชาชนตามวิถีทางระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีการพัฒนาการของประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่องบทบาทของพรรคการเมืองย่อมเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยหรือกลไกของรัฐธรรมนูญที่เป็นกรอบเชิงบังคับให้ปฏิบัติตาม พรรคการเมืองไทยย่อมแสดงบทบาทให้ประชาชนได้เห็นเพื่อคงสถานะที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนโดยผ่านระบบพรรคการเมือง ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่ได้มีการวางโครงสร้างในส่วนที่พรรคการเมืองที่จะต้องมีบทบาทสำคัญคือการสรรหาผู้นำและบุคลากรทางการเมือง ได้แก่ ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นระบบการเลือกตั้งแบบใหม่ ที่เรียกว่า ระบบการเลือกตั้งแบบจัดสรรปันส่วนผสม ด้วยเหตุเพราะกติกาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งได้เปลี่ยนแปลงไปเกือบทั้งหมด โดยเฉพาะในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งแบบเขตและแบบบัญชีรายชื่อที่มีผลบังคับใช้แล้ว ทำให้พรรคการเมืองอยู่ในสถานะที่ต้องมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในกิจกรรมทางการเมืองในหลาย ๆ ด้าน ที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนในการรับการเลือกตั้งเพื่อไปใช้อำนาจอธิปไตย นำอุดมการณ์และแนวนโยบายไปบริหารประเทศด้วยความชอบธรรม และระบบการเลือกตั้งอาจส่งผลกระทบต่อพรรคการเมือง (กิจปติ ก้องเบญญูช. 2557 : 34)

การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในการกระบวนการทางการเมือง ในการปกครอง ระบบ

ประชาธิปไตย เพราะไม่ว่าจะมีการเลือกตั้งที่ใดหรือแบบใด จุดร่วมสำคัญของการเลือกตั้ง คือ ระดมมติมหาชนเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครอง นอกจากนั้นแล้วการเลือกตั้งยังเป็นแนวทางสำคัญในการเลือกสรรผู้บริหารเลือกสรรนโยบายของพรรค กลุ่มการเมืองที่เสนอตัวเข้ามารับใช้ประชาชน การเลือกตั้งมีความสำคัญในกระบวนการทางการเมือง การเลือกตั้งโดยวิธีการใช้สิทธิออกเสียงย่อมแสดงถึงการใช้ดุลพินิจ และการใช้สิทธิใช้เสียงของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ในการปกครองตนเอง กล่าวคือ ถ้าประชาชนจะเลือกบุคคลที่มีความสามารถอย่างแท้จริงเข้าไปเป็นตัวแทนของตนให้เป็นไปตามหลักการเลือกตั้งสากลที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ตามหลัก ของประชาธิปไตยผู้ที่ไปใช้สิทธิจะต้องมีความอิสระและเต็มใจที่จะเลือกตัวแทนของเขาเอง ไม่ใช่เลือกด้วยแรงจูงใจอย่างอื่นที่เกิดจากการใช้อิทธิพลด้านต่าง ๆ บิบบังคับหรือให้ค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (สฤติย์ ศรีชมชื่น. 2550 : 44)

การเลือกตั้งมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นการแสดงออกทางด้านสิทธิเสรีภาพทาง ความคิดของประชาชนที่ต้องการตัวแทนของตนเองให้ ☐ มีนโยบายในการบริหารในรูปแบบใดต้องให้มีการพัฒนาไปในทิศทางใด และต้องการผู้แทนของตนเองที่มีลักษณะเช่นใด การเลือกตั้งเป็นกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยโดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของตนเองให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนด้วยความชอบธรรมเพื่อลดภาวะความตึงเครียด ขจัดความขัดแย้ง หรือการ สืบต่ออำนาจและเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่งจากการเลือกตั้งตระหนักรู้อยู่เสมอว่า ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้กำหนดอนาคตทางการเมืองของตน ด้วยการเลือกหรือไม่เลือกตนกลับมาทำหน้าที่ผู้แทนอีก ดังนั้นการเลือกตั้งจึงมีผลกระทบต่อ การ พัฒนาทางการเมืองโดยประชาชนจะสำนึกถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่พลเมืองซึ่งต้องมี

ส่วนร่วมในการเลือกผู้แทนเลือกรัฐบาล (บรรศักดิ์ อวรรณ โณ. 2544 : 18)

ในส่วนของการปกครองในระดับท้องถิ่น (local government) นับเป็นพื้นฐานและหัวใจสำคัญของการปกครองในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เนื่องจากมีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับประชาชนโดยตรง ทั้งในด้านการให้บริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีตลอดจนการให้ความรู้ความเข้าใจ อันถูกต้องดีงาม และสร้างความศรัทธาให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้า ตามหลักการปกครองประชาธิปไตยซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ การกระจายอำนาจการปกครองออกไปสู่ประชาชนโดยทั่วไป ให้สามารถมีอิสระในการปกครองตนเอง (พีรพล ตันทโสภาส. 2539 : 3) ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพื้นฐานของการส่งเสริมการปกครองในระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ถือเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ให้การฝึกปฏิบัติระบอบประชาธิปไตยกับประชาชน โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกิจของท้องถิ่นและเกิดความสำนึกในสิทธิ หน้าที่ของตนเองที่มีต่อชุมชน หน้าที่พลเมือง อันจะนำไปสู่การปกครองตนเองในที่สุด จึงกล่าวได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดโดยมีตัวแทนของประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ในองค์กรที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นที่จะทำภารกิจเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงตามเป้าหมายรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากที่สุด (โกวิทย์ พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง. 2547 : 34)

การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองหลักอย่างหนึ่งของการเมืองในสมัยใหม่ทุกระบบ ประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องของการเลือกตั้ง คือ ใครเลือกใคร เมื่อไร และ

อย่างไร กล่าวคือใครบ้างที่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพศชายหรือหญิง มีรายได้ การศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ มีแบบแผนว่าจะเลือกใคร พรรคใด และที่ตัดสินใจจะเลือกใคร ด้วยเหตุผลอะไร มีปัจจัยอะไรเป็นตัวกำหนด ในการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง เนื่องจากในปัจจุบันมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง เช่น ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ด้านนโยบายของกลุ่ม ด้านผลงาน ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว ด้านการประชาสัมพันธ์ ตลอดจนด้านผลประโยชน์แห่งตนล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ณฐภณ ปัญญาคุณานุกุล. 2548 : 49)

คณะผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองด้านการเลือกตั้งของประชาชนเขตจังหวัดพิจิตร ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่จะสามารถชี้ให้เห็นได้ชัดถึงมุมมองของประชาชนในด้านที่ตีรวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร รวมไปถึงจนถึงสะท้อนวัฒนธรรมทางการเมืองและปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและสามารถสะท้อนถึงท่าทีหรือมุมมองที่ประชาชนในจังหวัดพิจิตร ว่ายอมรับหรือการปฏิเสธวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งแบบเลือกตั้งหรือเชื่อมั่นว่าการเว้นวรรคการเลือกตั้งชั่วคราวเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาทางการเมืองท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วยการใช้ระบบราชการนำนั้นจะเป็นการปรับให้ท้องถิ่นได้มีความพร้อมที่จะใช้วิธีการเลือกตั้งเพื่อให้ได้ผู้บริหารที่ดีมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชนมากขึ้นได้ซึ่งเท่ากับว่ารัฐธำปัตย์วางข้อยกเว้นของกระบวนการเลือกตั้งอันเป็นลักษณะเด่นสำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยตัวแทนสมัยใหม่ซึ่งอันที่จริงระบอบประชาธิปไตยทุกระบอบนั้นย่อมกำหนดข้อยกเว้นไว้เสมอในเงื่อนไขที่แตกต่างกัน ชี้ให้เห็นได้ถึงทัศนะของประชาชนว่ามองสภาวะการเมืองปัจจุบันในฐานะภาพกว้างกับการเมืองท้องถิ่นในฐานะภาพย่อย ให้มี

การปรับให้เข้ารูปเข้ารอย ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยสามารถเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานการเลือกตั้งของจังหวัดพิจิตรต่อไป

2.วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร

2.2 เพื่อศึกษา

3. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวความคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยได้เปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อระบบการเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิจิตรที่เหมาะสมในอนาคตพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร โดยคณะผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

เป็นปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ ความสัมพันธ์กับผู้สมัครระยะเวลาที่อยู่ในชุมชน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

พฤติกรรมการเมืองของประชาชนด้านการเลือกตั้งทางฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร

4.วิธีการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยผลสมระหว่างเชิงปริมาณ

และเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 การศึกษาค้นคว้าทางเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีข้อมูลเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative research and Quantitative research)

เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยการใช้แบบสอบถาม ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) โดยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interviews) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง นักวิชาการด้านการเมืองการปกครอง กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนในแต่ละกลุ่มอำเภอละ 3 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอบเขตด้านประชากร (Population) และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตจังหวัดพิจิตร ซึ่งมีจำนวน 432,352 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นการเลือกแบบสุ่มส่วน โดยใช้สูตรคำนวณของทาโรยามาเน (Taro Yamane. 1973 : 727-728) ทั้งหมดจำนวน 400 ราย

$$\text{เมื่อ } n = \frac{N}{1 + Ne^2} \text{ คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}$$

N คือ ขนาดประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างระดับความเชื่อมั่น 95% สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ขอบเขตด้านพื้นที่พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ได้แก่ จังหวัดพิจิตร

อำเภอ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
เมืองพิจิตร	87,341	81
วังทรายพูน	19,891	18
โพธิ์ประทับช้าง	34,730	32
ตะพานหิน	54,245	50
บางมูลนาก	37,046	34
โพทะเล	48,211	45
สามง่าม	34,048	32
ทับคล้อ	35,148	33
สากเหล็ก	18,727	17
บึงนาราง	22,741	21
ดงเจริญ	16,059	15
วชิรบำรุง	24,165	22
รวม	432,352	400

ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน
มิถุนายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2561 รวม
เป็นระยะเวลา 4 เดือน

5. ผลการวิจัย

พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนเขตจังหวัด
พิจิตร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 58.62 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี
คิดเป็นร้อยละ 33.53 มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 48.41
มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ
45.52 มีอาชีพพนักงานบริษัทองค์กรเอกชน/ธุรกิจเอกชน
คิดเป็นร้อยละ 48.23 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง
10,001 ถึง 15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.56
ส่วนใหญ่แทบไม่เคยพูดคุยหรือไม่เคยพบปะพูดคุยหรือ
รู้จักเป็นการส่วนตัวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งคิดเป็นร้อยละ
78.23 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนตั้งแต่ 5-10 ปี คิดเป็น
ร้อยละ 86.23

ผลการสำรวจพฤติกรรมการเลือกตั้งของ
ประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร พบว่าภาพรวมประชาชนมี
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) พิจารณาได้ดังนี้
ประเด็นที่อยู่ในระดับมากมี 12 ประเด็นเรียงลำดับจาก
มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเด็นที่ 14 เมื่อท่านไปใช้สิทธิ
เลือกตั้งท่านคิดว่าเป็นความรับผิดชอบในหน้าที่ของ
พลเมืองไทย ($\bar{X}=3.96$) รองลงมาคือประเด็นที่ 11 เมื่อ
ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งท่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็น
ว่าตนเองสนับสนุนกระบวนการเลือกตั้ง/ระบอบการ
ปกครองแบบประชาธิปไตย ($\bar{X}=3.89$) รองลงมาคือ
ประเด็นที่ 12 ทุกครั้งหรือส่วนใหญ่เมื่อท่านไปใช้สิทธิ
เลือกตั้งท่านคิดว่าเป็นการให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพ
ทางการเมืองประชาธิปไตย ($\bar{X}=3.78$) โดยมีประเด็น 2
ลำดับสุดท้าย คือ ประเด็นที่ 3 เมื่อมีการเลือกตั้งทุกครั้ง
ท่านมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการไปใช้สิทธิ
ลงคะแนน ($\bar{X}=3.48$) และประเด็นที่ 13 ท่านไปใช้สิทธิ
เลือกตั้ง เมื่อได้รับการชักชวนการร้องขอจากครอบครัว
ญาติพี่น้อง เพื่อน เครือญาติ หรือคนรู้จัก ($\bar{X}=3.46$)
ตามลำดับ

มีประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลาง 8 ประเด็น
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ประเด็นที่ 10 ความ
เป็นผู้มีชื่อเสียงเด่นดัง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือก
ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ($\bar{X}=3.47$) รองลงมาคือประเด็นที่ 7
ท่านคิดว่าความใกล้ชิดคุ้นเคยหรือเป็นเครือข่ายทางสังคม
มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง($\bar{X}$
 $=3.46$) รองลงมาประเด็นที่ 8 ท่านคิดว่าหวั่นแค้นผู้คอย
แนะนำหรือชักชวนให้ไปลงคะแนนมีความสำคัญต่อการ
ตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง ($\bar{X}=3.26$) โดย 2
ประเด็นลำดับท้ายคือ ประเด็นที่ 1 ท่านติดตามข้อมูล

ข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองการปกครองอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.25$) และประเด็นที่ 2 ท่านติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งในเขตของท่านอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.16$) ตามลำดับ

สำหรับวัตถุประสงค์ในศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตรพบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ สถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่ คือ 1) กลุ่มระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า กับ กลุ่มระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และ 2) กลุ่มระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า กับ กลุ่มปริญญาตรีขึ้นไป โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่คือ 1) กลุ่มอาชีพข้าราชการพนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทองค์กรเอกชน/ลูกจ้างทั่วไปธุรกิจเอกชน โดยประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการพนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทองค์กรเอกชน/ลูกจ้างทั่วไป ธุรกิจเอกชน 2) กลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการพนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับกลุ่มที่มีอาชีพผู้

ประกอบอาชีพด้านเกษตร/เลี้ยงสัตว์/ประมง โดยประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการพนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีอาชีพผู้ประกอบการอาชีพด้านเกษตร/เลี้ยงสัตว์/ประมง 3) กลุ่มที่มีอาชีพพนักงานบริษัทองค์กรเอกชน/ลูกจ้างทั่วไปธุรกิจเอกชน กับกลุ่มที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย/ร้านหรือธุรกิจส่วนตัว โดยประชาชนที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย/ร้านหรือธุรกิจส่วนตัว จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทองค์กรเอกชน/ลูกจ้างทั่วไปธุรกิจเอกชนและ 4) กลุ่มที่มีอาชีพผู้ประกอบการอาชีพด้านเกษตร/เลี้ยงสัตว์/ประมงกับกลุ่มที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย/ร้านหรือธุรกิจส่วนตัว โดยประชาชนที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย/ร้านหรือธุรกิจส่วนตัวจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีอาชีพผู้ประกอบการอาชีพด้านเกษตร/เลี้ยงสัตว์/ประมง

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 คู่ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ กลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท โดยประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท รองลงมา คือ กลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท โดยประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาทจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท โดยมี 2 ลำดับสุดท้าย คือ กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท กับกลุ่มที่มี

รายได้ 30,000 บาทขึ้นไป โดยประชาชนที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 21,001-25,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท โดยประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 21,001-25,000 บาท

ประชาชนที่มีความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัครรับเลือกตั้งต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่ คือ 1) กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเป็นคนในครอบครัวเครือญาติกับกลุ่มที่เป็นเพื่อน/คนใกล้ชิด/คนคุ้นเคย หมายความว่า ประชาชนที่เป็นเพื่อน/คนใกล้ชิด/คนคุ้นเคยจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่เป็นคนในครอบครัวเครือญาติ 2) กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเป็นเพื่อน/คนใกล้ชิด/คนคุ้นเคยกับกลุ่มที่เป็นคนรู้จักแต่ไม่ถึงกับใกล้ชิดสนิทสนมพบปะกันบ้าง หมายความว่า ประชาชนที่เป็นเพื่อน/คนใกล้ชิด/คนคุ้นเคยจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่เป็นคนรู้จักแต่ไม่ถึงกับใกล้ชิดสนิทสนมพบปะกันบ้าง 3) กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเป็นเพื่อน/คนใกล้ชิด/คนคุ้นเคยกับกลุ่มที่แทบไม่เคยพูดคุยหรือไม่เคยพบปะพูดคุยหรือรู้จักเป็นการส่วนตัว หมายความว่า ประชาชนที่เป็นเพื่อน/คนใกล้ชิด/คนคุ้นเคยจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่แทบไม่เคยพูดคุยหรือไม่เคยพบปะพูดคุยหรือรู้จักเป็นการส่วนตัวและ 4) กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเป็นสมาชิกร่วมกลุ่มสหกรณ์องค์กร หรือที่ทำงานกับกลุ่มที่แทบไม่เคยพูดคุยหรือไม่เคยพบปะพูดคุยหรือรู้จักเป็นการส่วนตัว

หมายความว่าประชาชนที่เป็นสมาชิกร่วมกลุ่ม องค์กร หรือที่ทำงานจะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่แทบไม่เคยพูดคุยหรือไม่เคยพบปะพูดคุยหรือรู้จักเป็นการส่วนตัว ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่ คือ 1) กลุ่มที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 5-10 ปี กับกลุ่มที่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 15 ปี โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 15 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 5-10 ปี และ 2) กลุ่มที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 11-15 ปี กับกลุ่มที่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 15 ปี โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 15 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มากกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 11-15 ปี

ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
อายุ	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
สถานภาพ	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
การศึกษา	เป็นไปตามสมมติฐาน
อาชีพ	เป็นไปตามสมมติฐาน
รายได้	เป็นไปตามสมมติฐาน
ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	เป็นไปตามสมมติฐาน
ระยะเวลาอาศัยอยู่ในชุมชน	เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยประเด็นที่เป็นไปตามสมมติฐานคือ การศึกษา อาชีพ รายได้ ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ที่ต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนมีพฤติกรรมการเลือกตั้งเขตจังหวัดพิจิตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยประเด็นที่ไม่ยอมรับสมมติฐาน คือ เพศ อายุ และสถานภาพที่ต่างกัน ประชาชนมีพฤติกรรมการเลือกตั้งเขตจังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน

และสำหรับวัตถุประสงค์ข้อสุดท้ายเพื่อการศึกษาข้อเสนอแนะต่อระบบการเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมาะสมในอนาคตสามารถสรุปได้ดังนี้ คือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ แต่ละแห่งควรมีช่องทางในการกระจายข่าวสารแก่ประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการปกครองให้มีความทั่วถึงและมีความสม่ำเสมอมากที่สุดรองลงมาคือ ควรยกเลิกกรณีประชาชนไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในการตัดสินชี้ขาดของประชาชน กรณีไม่ได้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพราะเป็นสิทธิเสรีภาพ ควรไปกำหนดโทษและมาตรการในการควบคุมหวัคเนนในพฤติกรรมที่ชักชวนให้ไปลงคะแนนมากเกินไป และ กลุ่มที่สังกัด และผลงานเป็นรูปธรรมชัดเจนตรงกับความต้องการของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนเขตจังหวัด

พิจิตร มีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ นางนุชปภาดา ธนวิโรดม (2557) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ สาวเสม (2551) วิจัยเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลัก

เมืองอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีผลการศึกษาวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวิมล ศรีจันทร์โท (2552) ศึกษาเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาภู อำเภออย่างสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาภู อำเภออย่างสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมานวิภา อินทรทัต และปรีชาญาณ วงศ์อรุณ (2554) ที่วิจัยเรื่องการศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา 2551 ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความตื่นตัวน้อยมากต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพียงร้อยละ 40 เทียบกับร้อยละ 53.86 และ 70.75 ในปี 2549 และ ปี 2543 ตามลำดับ และงานวิจัยของ ภูสิทธิ์ ชันติกุล (2553) วิจัยเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ประชาชนเขตดุสิตกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ส่วนรายด้านพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง 2 ระดับ ได้แก่ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบล ดินะโส กัตัญญู แก้วหานาม และ ประสิทธิ์ คชโคตร ที่วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพน อำเภอคาม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่าพฤติกรรมการลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพน อำเภอคาม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$)

6.2 การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของ

ประชาชนในเขตจังหวัดพิจิตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสอดคล้องกับวิจัยของ นุชปภาดา ธนโรดม (2557) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่าเพศ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของประสงค์ สาวเสมอ (2551) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เพศและอายุ มีผลทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษามีผลทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยนันทวิมล ศรีจันทร์โท (2552) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาภู อำเภอวังน้อย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า จำแนกตามเพศการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาและอาชีพพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิมรอน มะลูลี และบุญเรืองศรีเหรียญ (มปป.) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีกรณีเลือกตั้งซ่อม พ.ศ.2554 ผลการศึกษาพบว่ารายได้ต่างกันทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา อายุ สถานภาพ การสมรสต่างกัน ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกันและประสงค์ สาวเสมอ (2551) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือนและอาชีพมีผลทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ นุชปภาดา ธนโรดม (2557) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่าจำแนกตามอายุ การมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

7. สรุป

7.1 สรุปผลการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1.) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดช่องทางในการกระจายข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ
- 2.) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรทบทวนการยกเลิกบทลงโทษในกรณีไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
- 3.) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรมีมาตรการในการควบคุมหวัคະແນ
- 4.) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นโดยให้ความรู้ความเข้าใจและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ประชาชน
- 5.) การให้ข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก่ประชาชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

- 1.) ควรศึกษาแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เมืองและการเลือกตั้งของประชาชน

2.) ควรศึกษาบทบาทของประชาชนในกระบวนการประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำในการจัดทำ และแนวทางการแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยความกรุณาจากท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยพิษณุโลก และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ให้ความสะดวกด้านอำนวยความสะดวกและประสานงาน ในการทำการวิจัยตลอดจนค้นคว้าหาข้อมูลในการจัดทำจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้จัดทำต้องขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สถานที่ทำงานอันเป็นที่รัก ที่มีโอกาสได้สนองคุณ ทำการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนา ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

คณะผู้วิจัยขออ้อมรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้คณะผู้วิจัยมีสติปัญญา ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอให้เป็นที่พึงให้คณะผู้วิจัยมีสติปัญญา ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอให้เป็นที่พึงให้คณะผู้วิจัยมีสติปัญญา ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอให้เป็นที่พึงให้คณะผู้วิจัยมีสติปัญญา ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอให้เป็นที่พึงให้คณะผู้วิจัยมีสติปัญญา ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ณัฐภณ ปัญญาคุณานุกุล. (2548). พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 6 จังหวัดชลบุรี. ปัญหากรณีพิเศษ ร.ป.ม.ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐภณ ศรีจันทร์โท. (2552). การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาภูอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

ณัฐภณ รัตนโรตม. (2557). พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดนครสวรรค์.

ประสงค์ สาวเสม. (2551). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมืองอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ บ.ช.ม.: มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.

สถิตย์ ศรีชมชื่น. (2550). การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลวังชัย เมื่อวันที่ 31 เดือนมกราคม พ.ศ. 2547. วิทยานิพนธ์ ร.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อุบล ดิณะโส กัตัญญ แก้วหานาม และประสิทธิ์ คชโคตร. (2556). พฤติกรรมการลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ อำเภอดมรง จังหวัดกาฬสินธุ์. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยรัฐประศาสนศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์.

กิจบัติ ชินเบญจกุล. (2555). กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองชั้นสูง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

โกวิทย์ พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง. (2547). คู่มือมิติใหม่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2544). การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.

พัฒนา เรื่องใจดี. (2553). กฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภูสิทธิ์ ชันติกุลภูสิทธิ์. (2553). รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีงบประมาณ 2553. [On-line]. Available: www.ssuir.ssru.ac.th/bitstream/ssuir/868/1/047_53.pdf.

มานวิภา อินทรทัตและ ปรีชาญาณ วงศ์อรุณ. (2554). การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา 2551 กรุงเทพมหานคร. สถาบันพระปกเกล้า.[On-line]. Available: www.kpi.ac.th/new%20สว%.

สมชาย นาประเสริฐชัย. (2546) . เทคโนโลยีกับการจัดการความรู้ [ออนไลน์] : <http://www.ku.ac.th/emagazine/june46/it/knowledge.thme>.

อิมรอน มะลูลีม และบุญเรืองศรีเหรียญ. (ม.ป.ป.). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีกรณีเลือกตั้งซ่อม พ.ศ.2554 ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.[On-line]. Available: grad.vru.ac.th/pdf-journal/JourlS./19%20Anksorn.p.

Thomas, B. (2003) . **Lifelong learning in libraries with limited resource** [On-line]. Available : <http://www.ifla.org/IV/ifla69/papers/205e-thomas.pdf>.

Yamane, Taro.1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. Third editio. Newyork : Harper and

Row Publication.[On-line].Available: <http://www1.si.mahidol.ac.th/km/node/824>.